

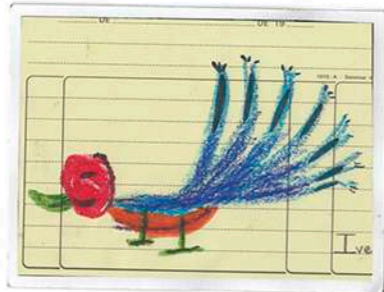
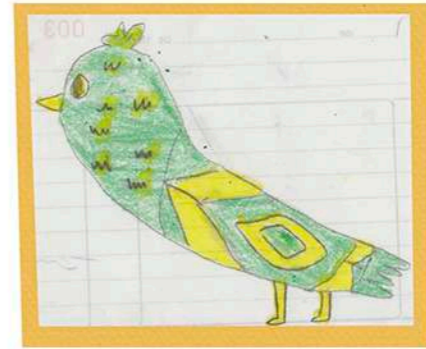
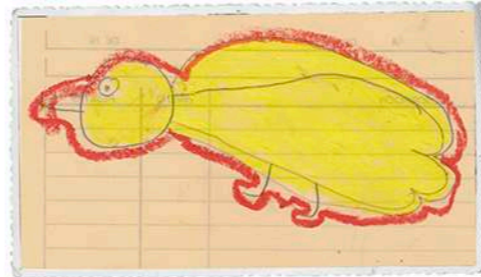
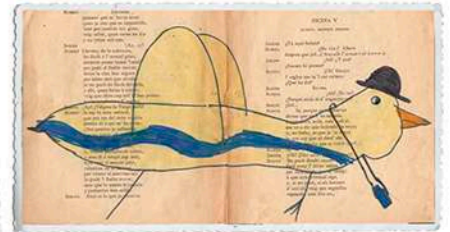
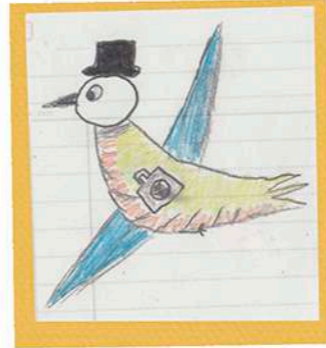
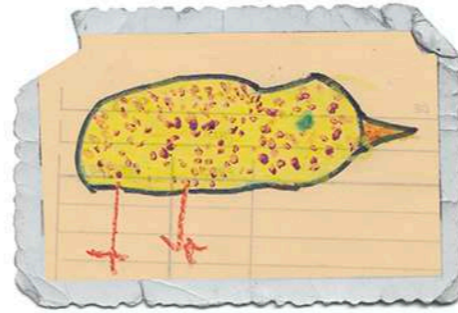
AMB GANES DE VOLAR

Text: Òscar Fabregat · Il·lustracions: Armand

Text: Òscar Fabregat · Il·lustracions: Armand

AMB GANES DE VOLAR

Editat per:

AMB GANES DE VOLAR

"A totes les persones de braços, ment i cor oberts"

Text: Òscar Fabregat

Il·lustracions: Armand (www.armand-art.com) amb col·laboració dels alumnes de la Comunitat Educativa La Vítxeta

Assessorament lingüístic: Èlia Olivan

Primera edició: desembre 2021

Impressió: Rabassa Arts Gràfiques

ISBN: 978-84-09-34693-6

Reservats tots els drets sobre el text i les il·lustracions de l'obra.

L'edició i la difusió d'aquest conte ha sigut possible gràcies a la col·laboració i participació de:

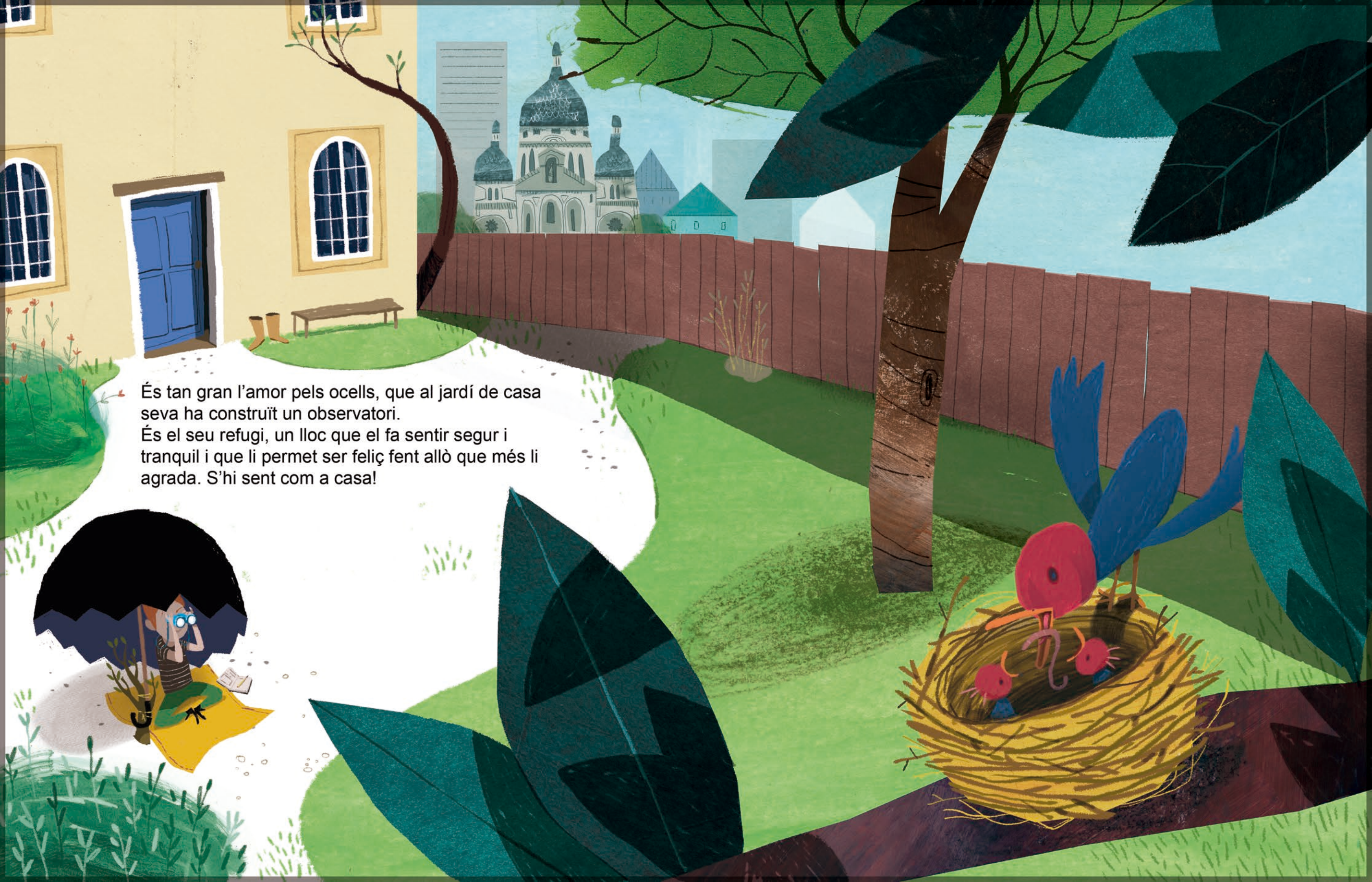
Il·lustracions:

armand

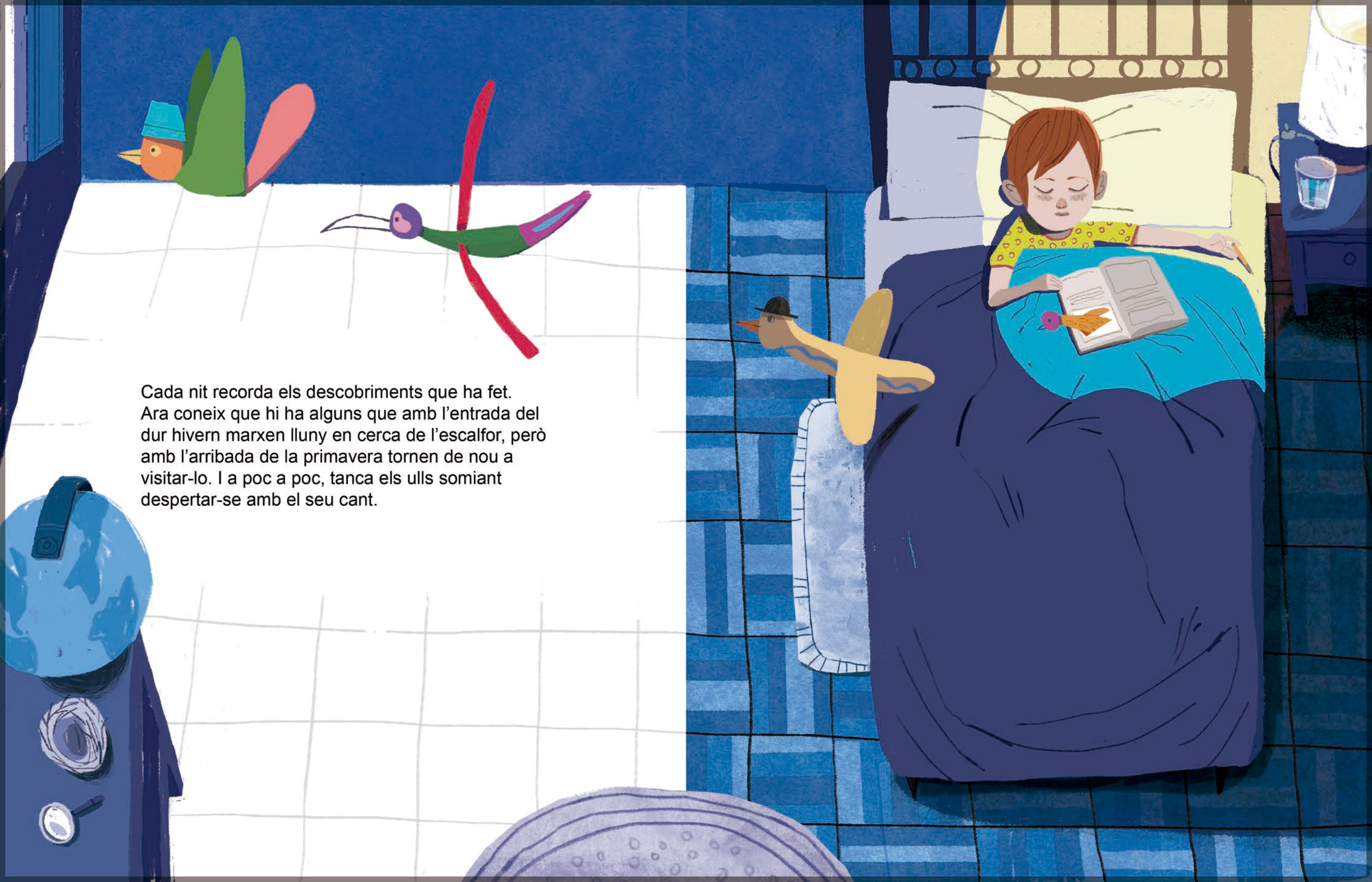

L'Adil és un nen simpàtic i amable, sincer i espavilat i té una gran passió pels ocells. Cada dia els observa, els dibuixa, col·lecciona plomes i xiuxiueja els seus cants. Mirant-los el temps li passa volant!

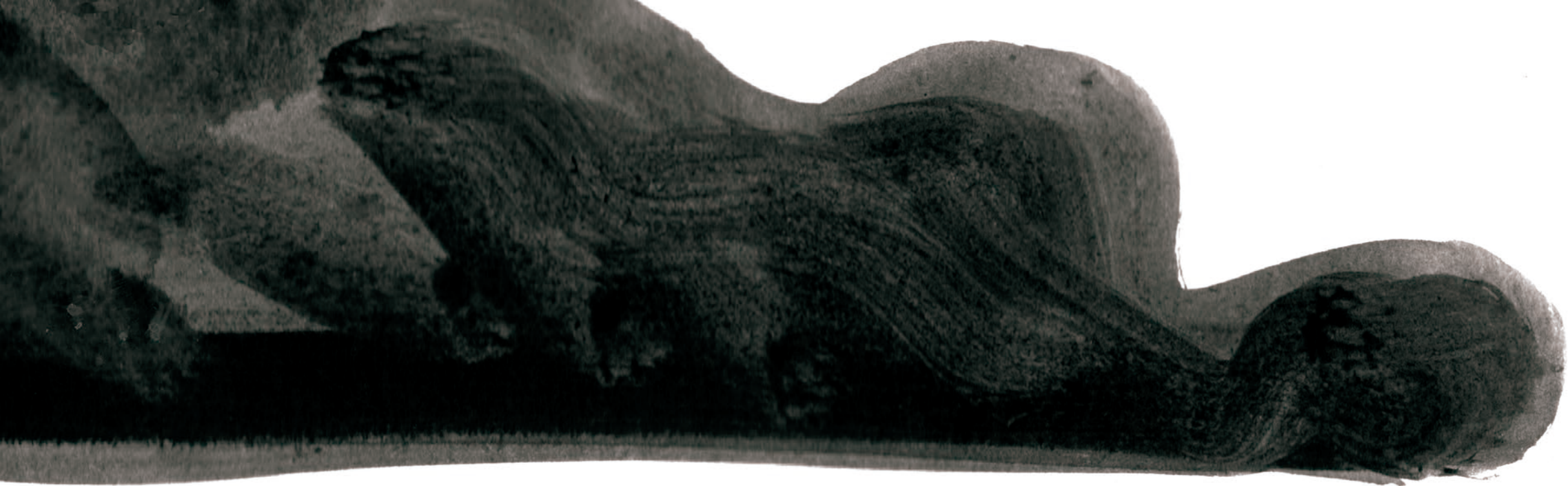
És tan gran l'amor pels ocells, que al jardí de casa seva ha construït un observatori. És el seu refugi, un lloc que el fa sentir segur i tranquil i que li permet ser feliç fent allò que més li agrada. S'hi sent com a casa!

A stylized illustration of a child with red hair reading a book in bed. The child is wearing a yellow shirt with red polka dots and is tucked under a blue blanket. The bed has a white pillow and a blue and white striped blanket. A nightstand with a glass of water is visible to the right. In the background, a window with yellow curtains is partially visible. The room is decorated with various flying insects: a green and red dragonfly-like insect, a purple and green dragonfly-like insect, a yellow dragonfly-like insect, and a blue and green dragonfly-like insect. A blue bag is on the floor to the left of the bed.

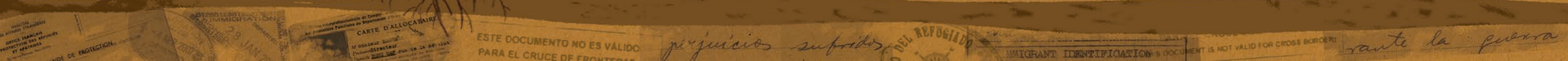
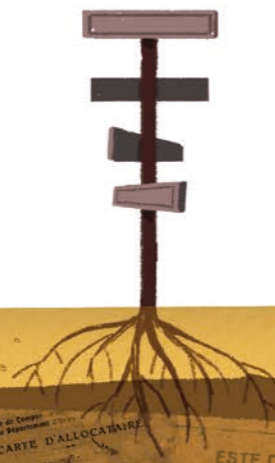
Cada nit recorda els descobriments que ha fet.
Ara coneix que hi ha alguns que amb l'entrada del
dur hivern marxen lluny en cerca de l'escalfor, però
amb l'arribada de la primavera tornen de nou a
visitar-lo. I a poc a poc, tanca els ulls somiant
despertar-se amb el seu cant.

Ben d'hora, un fort soroll el fa aixecar d'un salt del llit. Hi mira atent per la finestra, ara la ciutat està coberta de gris, el fum i la pols ha envaït les places i els carrers. Els ocells han deixat de cantar!

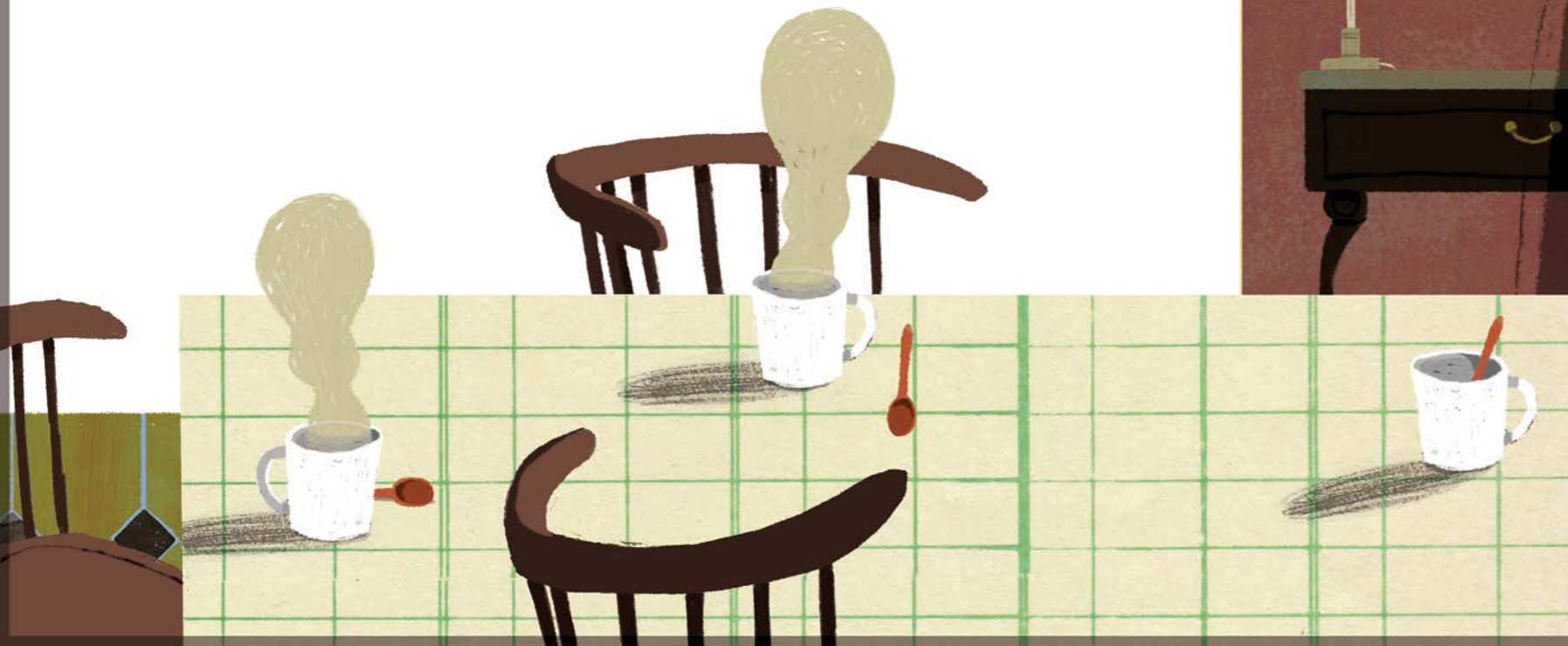

Des d'aquell dia tot s'ha tornat fosc i l'Adil està cada cop més preocupat i trist.
Molta gent està marxant de la ciutat. Estan intentant escapar a un altre país llunyà. Un país on els ocells canten. Aniré allí i mai més tornaré a tenir por!
- sospira l'Adil

L'Adil no vol partir, però sap què serà una gran aventura. Agafa l'observatori, posa les seves coses dins de la motxilla i s'acomiada de la seva ciutat i dels seus éssers estimats. Poder tornar a escoltar el cant dels ocells és el millor al·licient per iniciar el llarg viatge.

Amb la foscor de la nit emprèn la seva ruta per evitar que el vegin i segueix viatjant durant uns llargs i durs dies. Igual que els ocells deixen enrere l'hivern en cerca de la calor, ell deixa enrere la seva ciutat en cerca d'un món millor

Els seus passos el porten fins al desert. Li costa caminar per la sorra i el vent no bufa a favor seu. En mig de la foscor de la nit els sorolls del desert l'espanten. L'Adil no té on anar i està molt esgotat. Però guiat per la llum dels estels corre i corre fins a topar-se amb la mar.

El viatge de l'Adil encara no ha acabat. Ara la mar s'estén a lo largo y ancho al seu davant i ha de creuar-la per poder tornar a gaudir de la melodia dels ocells. Però com ho aconseguiré? -és pregunta un cop i un altre cop.

An illustration of a young boy with brown hair, wearing a black coat, sitting in a small black boat. He is holding a yellow umbrella. The boat is on a turbulent sea with large, dark blue waves. In the background, there are dark, swirling clouds and a large, dark, oval-shaped object floating in the water. The sky is white with diagonal blue lines representing rain. The overall style is a mix of watercolor and ink.

Amb empenta i esforç el petit Adil transforma l'observatori dels ocells amb una nau. Amb molta cura puja a bord, no hi ha molt d'espai i plou tots els dies. A mesura que les ones es tornen més grans el bot se sacseja cada cop més. La fredor humida de l'aigua li glaça la pell, té por de caure l'aigua i ser devorat pels monstres que s'amaguen sota la seva barca.

Amb els primers rajos de sol, l'Adil albira la terra per primer cop durant dies. Silenciosament el bot es balanceja i s'atura a la vora de la mar. Si sent afortunat d'haver arribat a terra ferma. Un somriure se li dibuixa d'orella a orella en pensar que li queda poc per tornar a escoltar el cant dels ocells.

Però els seus ulls es xoquen amb una tanca enorme. L'Adil fa l'últim esforç i escala fins a pujar a dalt de tot. S'adona que com més avança més coses deixa enrere, però pensar en el cant dels ocells és un alè esperançador per acabar amb aquest malson.

Ara l'Adil ja hi és a l'altra banda de la tanca. I en aixecar el cap s'adona que ja no està sol. Els ocells canten i voletegen al seu costat. Els observa atentament i s'hi fixa que també migren i que el seu viatge també és llarg i dur. Però tot i que els ocells no tenen fronteres, tots dos tenen una cosa en comú: trobar una nova llar, on sentir-se segurs i iniciar una nova vida.

Més que mai si sent ocell, amb ganes de volar!

L'Adil té un refugi nou, un lloc tranquil i segur lluny de casa seva, però on poder gaudir del cant dels ocell. I per tot això pensa que és importa tenir les mans ben obertes i ajudar qui ve fugint de la guerra, fugint del dolor i la pobresa. Perquè si tu fossis nat a la seva terra la tristesa d'ell, podria ser la teva.

Vull agrair als alumnes de l'escola la seva creativitat aportada al taller d'ocells realitzat, que han servit d'inspiració essencial per la creació del llibre.

En un lloc del món, hi ha un nen que es passa les hores, els minuts i els segons observant els ocells. Un dia al dematí, un fort soroll el fa aixecar del llit d'un salt. Mira atentament per la finestra. Ara la ciutat està coberta de gris, el fum i la pols han envaït les places i els carrers... i els ocells han deixat de cantar! Amb la seva valentia i enginy, decideix viatjar per tornar a sentir la melodia dels ocells i no tornar a tenir por mai més.

